

РЕШЕНИЕ

№ 10291

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11437** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. С. С., чрез пълномощник, срещу Решение № 3441/19.09.2025 г., постановено по НАХД № 1973/2025 г. по описа на СРС, НО, 20 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-015539/09.07.2024 г., издадено от началник сектор в СДВР-ОПП, с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“ на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Твърди се, че от съда не са обсъдени направените възражения в жалбата. Моли се решението да бъде отменено. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси.

Ответникът по касация- Началник сектор в СДВР-ОПП – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В постъпили по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 09.04.2024 г., в 10.19 часа, в [населено място], по [улица], с посока от [улица]към [улица], Х. С. управлява лек автомобил „С. Ц 3“ с рег. [рег.номер на МПС] /собственост на М. В. Д.-С. /, и до №200 се движи със скорост 102 км/ч - 3% приспаднат толеранс от 106 км/ч., при ограничение на скоростта до 50 км/ч за населеното място, въведено с пътен знак „В26“, като превишава разрешената максимална скорост в населено място с над 50 км/ч; нарушението е установено с АТСС CORDON M2 със сериен №MD 1196.Съставен е АУАН №0619903/21.06.2024 г.

След запознаване с преписката от началник сектор в СДВР-ОПП е издадено процесното НП 24-4332-015539/09.07.2024 г., с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“ на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и ч. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като при издаването им са спазени законоустановените срокове в ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи. Неоснователно е възражението, че НП е издаден от орган, който не е бил надлежно оправомощен. Видно от приложените заповеди за компетентност, издателят на НП е разполагал с правомощия за осъществяване на контрол по ЗДвП и издаване на НП.

От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства – снимков материал, изготвен по законоустановения ред, е видно, че в процесния пътен участък е било въведено ограничение на скоростта от 50 км/ч. Засечената скорост на автомобила, управляван от касатора е 102 км/ч, което е над максимално допустимата скорост на движение.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. Касационният състав приема, че от страна на касатора не са ангажирани никакви доказателства, оборващи презумптивната доказателствена сила на АУАН, поради което посочените факти в АУАН следва да бъдат считани за достоверни.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 на водач, който превиши максимално разрешената скорост с над 50 км/ч, се налага административно наказание „глоба“ в размер на 700 лв. и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“. Наложените административни наказания с процесното НП съответстват на разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, поради което са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лв., равностойни на 66,47 евро.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-

град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3441/19.09.2025 г., постановено по НАХД № 1973/2025 г. по описа на СРС, НО, 20 състав.

ОСЪЖДА Х. С. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 2 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,74 евро /шестдесет и шест евро и седемдесет и четири цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.